

Pojóče srce

Bogomil Fatur

Prišel sem iz solnca, prišel sem iz morij, prišel sem iz vetra pradavnega,
spočet sem od bliska, rojèn iz oblaka, moj brat je ogenj in sestre so zvezde
neba,
sem kapljica rose, med travami bilka, peščica peska puščavnega,
drhteča sem žila, zveneči ganglij, pojóče srcé sem v sladkih prsih sveta.

Mojih dvajset pomladi — dvajset podob, ožarjenih zláto z materino
ljubeznijo,
(enaindvajseta v črnem okviru, prédme stopila je majestetična smrt),
vsi vreli življenja mi vro, polnijo vrče zvrhano, opajajo me in me treznijo,
moje so ustne neutrujene, oko ni skrhano, začuda dreves tisočudih me vabi
v sleherni vrt.

Povrnem se v solnce, povrnem se v morja, povrnem se vdano in s pokornostjo,
jaz sem ponosen na to, da razpadem v prah, monoksid in H_2O ,
rad se snovem prepustim, se predam, naj povzamejo me s svojo tvornostjo:
moje srcé ne premine, večno bo v koru stvari, ki o slavi zemlje pojó.

Pripombe k naši prevratni dobi

Albin Prepeluh

Na Hrvatskem ni bilo bistveno drugače. V noči od 22. na 23. novembra je poskusil bivši avstro-ogrski general Lipovšćak s tovariši izvesti puč, nameraval je razgnati „Narodno Veće“ ter aretirati njegove vidnejše člane. Puč se je ponesrečil, ker je izvedel zanj član „Narodnega Veća“, takratni vodja hrvatskih socialnih demokratov, Vitomir Korać, poznejši minister v prvi skupni jugoslovanski vladi. Namen puča je bil, da proglasi vlado vojaških-kmetskih svétov. Opozorjeno „Narodno Veće“ je pripravilo odpor in puč ni uspel; bilo je mrtvih in ranjenih na obeh straneh.

Dva dni kasneje, 25. novembra 1918, so v Zagrebu zborovali številni zaupniki hrvaške kmetske stranke pod predsedstvom Stjepana Radića. Štranka se je izrekla med navdušenjem vsega zbora za republiko in se je odslej imenovala „Hrvatska republikanska seljačka stranka“.

Tudi hrvatski socialisti in klerikalci so se izrekli za republiko.

Za razpoloženje hrvatskega ljudstva koncem vojne je ilustrativen ta-le dogodek: Meseca novembra se je vozilo več Slovencev in Hrvatov iz Beograda do Zagreba odnosno Ljubljane, med njimi tudi pisec teh vrstic. V Beogradu so nam dali na razpolago salonski voz. Govorilo se je, da se je v tem vozu nekoč vozil ustreljeni prestolonaslednik Franc Ferdinand. Voz